

REDACTIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografa.
BRAȘOV, plața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancați nu se primesc. Manuscrisuri nu se retrimit.
INSERATE se primesc la **ADMINISTRAȚIUNEA** în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf., Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek, Rudolf Basso, A. Oppelke Nachf., Anton Oppelk.
 În Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. În Hamburg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colônă 6 or. și 30 or. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o serie 10 or. s'au 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 3 franci.
 Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 8 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a. s'au 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 137.

Brașov, Miercuri 23 Iunie (5 Iulie).

1899.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei. Cu 1 Iulie st. v. 1899

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foicei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 „
pe trei luni	3 „
pe o lună	1 „
Pentru România și străinătate:	
pe un an	franci, 40
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „
pe o lună	3.50 „

Abonarea se poate face mai ușor prin *mandate postale*.

Administrațiunea.

Românii și funcțiunile publice.

Este prea cunoscută situațiunea, ce s'a creat poporului român de către guvernele unguresci în cei trei-deci de ani din urmă, și în cestiunile ocupării funcțiunilor publice, decât ca se fiă de lipsă a-o desfășura și explica mai pe larg. Ajunge, credem, a constata taptul nedisputabil, că în aceeași proporțiune, în care s'a întărit egemonia maghiară, numărul funcționarilor publici de naționalitate română a scăzut și s'a împuștat în așa măsură, încât astăzi putem să numărăm pe degete pe aceia cari ici-colo mai ocupă câte un post de ore-care însemnătate fiă în justiție s'au în administrație s'au la finanțe s'au în resortul comunicațiunii etc. etc.

Și cei ce mai ocupă aji câte o funcțiă publică dintre Români, numai ei știu, ce trebuie să sufere, câte

trebuie să indure în tăcere și cu ce ochi neîncrezători sunt priviți de către șefii lor și de către mulțimea colegilor lor unguri, decât se mărginesc a-și împlini datoria, fără a face nici un fel de politică și mai vârtos politică în spiritul dominant maghiar.

Dér nu voim să vorbim aici de situațiunea specială a acelor de tot puținii Români, despre cari mai pot dice stăpânii țilei, că „mânâncă pâne ungurască“, ci voim să arătăm, în ce stare se află poporul nostru față cu nisuițele și cu tendința tot mai viu și mai vehement manifestată de adversarii lui, de a-i închide toate ușile, prin care fiii săi studiași și apți se potă ajunge la funcțiunile publice.

Nu vom vorbi de funcțiunile de stat, ce se confer prin denumire din partea guvernului. Aici decide liberul arbitriu al miniștrilor și al celor din jurul lor, dér vom aduce ca semn caracteristic al situațiunii icôna, ce ni-o arată ocuparea funcțiunilor administrative și comitatense, ce se face prin alegeri, și la care participă așa dicând întreg publicul maghiar de prin comitate. De aici se potă conchide mai bine la spiritul, ce domnesce în sinul așa țisului element domnitor în genere față cu Români.

Un cas întâmplat în țilele acestea în Deva, unde în 30 Iunie congregația comitatului Hunedóra a avut să alegă între alții un viceșpan, ne va da ilustrațiune vie și fidelă în privința acestă. Dela acest cas vom pută conchide la toate celalalte.

Trebuie să avem în vedere, că comitatul Hunedórei este unul din comitatele în mare preponderanță locuite de Români. Decă cu toate acestea din 516 membrii ai congregației sunt abia 120 Români, acesta o explica în primul rând hegemonia

maghiară, domnia minorității asupra maiorității.

Decă maioritatea poporațiunii e desconsiderată la compunerea reprezentanței, atunci cu atât mai mult se vede desconsiderată minoritatea română din reprezentanță.

În Boemia curge lupta de decă de ani pentru de a afla cheia, cum să se asigure pe basa principiului egalei îndreptățiri naționale și dreptul minorității! Aici la noi de așa ceva nici vorbă nu este. Era însă până mai anii din urmă cel puțin un rest al unui us, ce se data din anii șese-deci, ca să se respecte întru-câtva și dreptul minorității române la alegerile municipale.

Când a fost însă vorba de Deva în țilele trecute, ca să fiă ales în postul de șef al administrației comitatense un funcționar român dela administrația, harnic, apt și consciențios, recunoscut astfel de toți, atunci în conferența pregătitoare s'a ridicat o voce contra candidării lui pe cuvânt, că statul acesta fiind maghiar, administrațiunea unui comitat nu se potă concrede unui om, ori cât de capabil ar fi, decât nu e Maghiar.

Etă în puțin cuvinte cheia situațiunii, de care vorbim, etă ilustrațiunea vie a practicei urmărite pe totă linia de exclusivismul și intoleranța șovinismului militant!

Românii nu pot fi admiși în funcțiunile publice, pentru-că statul și guvernul nu potă ave încredere în ei. De aceea trebuie să dai cu bobii, ca să cetesci în foia oficială numirea vr'unui Român în funcțiune publică de stat. De aceea nici în municipii Români nu mai sunt aleși nici măcar câte unul, cum am dice pentru ochii lumii; de aceea dela poste și telegrafe au fost în anii din urmă scoși și cei puținii Români, câți mai erau aplicați, și așa mai departe.

Er ca ironia sorții să fiă completă, în Deva amintitul funcționar român, d-l Ioan Simionas, a cărui

alegere de viceșpan a fost zădărnicită, fii distins la propunerea unui maghiar cu introducerea laudelor, ce s'au făcut hărniciei sale, în procesul verbal al ședinței.

Tablou al situațiunii!

Mișcarea clerului român unit din diecesa Gherlei. Intre protopopiatele din diecesa Gherlei, cari au protestat în contra autonomiei catolice și a ajutorului de stat, a fost și protopopiatul *Ipului*. Preoțiimea din acest tract protopopesce s'a adunat în conferență la 20 Iunie în comuna *Cristelec*. S'a primit cu unanimitate un proiect de rezoluțiune binemotivat, datorit notarului tractual *A. Vicaș*, în care se cere: *autonomiă separată* de a bisericii catolice, *ajutorul de stat* să se împartă prin ordinariatul episcopesc, și în fine cere convocarea unui *sinod diecesan*, în care biserica prin reprezentații săi să se pronunțe în cestiunile grave amintite și votul cărui să fiă obligator pentru întreaga diecesă.

Camera română a primit în ședința sa dela 20 Iunie n. proiectul de răspuns la mesagiul de tron cu 78 voturi contra 5.

Din Bucovina. Cetim în „Patria“ dela 2 Iulie: Deputații noștri din camera imperială și dieta țerii sunt convocați pe Luni (eri) 3 Iulie n. a. c. la orele 5 p. m. la Cernăuți la o ședință. La ordinea țilei sunt — după cum aflăm — afaceri de o *deosebită importanță*.

— *Ministrul de justiție Dr. Ruber* și „Patria“. Eri (1 Iulie) s'a prezentat în audiența la Esc. Sa d-l ministru de justiție Dr. Ruber o deputațiune constatătoare din d-nii deputați în camera imp. Eudoxiu bar. *Ilormuzachi*, Dr. *Ioan Turcan* și d-l dep. dietal Iancu cav. de *Flondor*, pentru a protesta contra neîntreruptelor confiscări ale „Patriei“ și a cere remedii, prezentându-i tot-odată și o colecțiune a celor 13 numeri consecutiv confiscăți. Primirea deputațiunii din partea Esc. Sale a fost afabilă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Prea târziu.

De

Guy de Maupassant.

Domnul Saval, pe care în Mantes îl numesc cu toții „nenea Saval“, tocmai acum s'a sculat. Plouă, e o țilă posomorită de tómnă, afară au început să cadă frunzele. Domnul Saval nu-i bine dispus aji. Se plimbă dela ușe până la ferestră. Viața n'are decât țile triste, er țilele vieții lui vor fi numai triste, căci el e de 65 de ani. E singur, e fiăcău bătrân, n'are pe nimeni în jurul lui. Cât e de trist, să mori așa, singur de tot, neplăus și ne-regreat de nimenea.

Se ougetă la trecutul său monoton și lipsit de ori-ce bucuriă. Din vremile trecute își aduce aminte de copilăria sa, de casa părintescă, apoi de școlă, de esamenul de maturitate, de cursul juridic la facultatea din Paris, în sfârșit de bóla și mórtea tată-său.

Așa s'a reintors la casa părintescă să

trăască împreună cu muma sa. Au și trăit amândoi, ténérul fiăcău și bătrâna în pace, în liniște, fără nici un dor, fără nici o poftă. Dér a murit și bătrâna. Cât e de tristă viața!

A rămas singur, și acum nu peste mult are să móră și el. Se va prăpădi, ca și cum n'ar mai fi fost, și atunci d-l Saval n'are să mai fiă între cei vii. Cât e de grozav! Alți ómeni vor trăi, vor iubi, își vor petrece. Da, ei își vor petrece, eră el nu va mai fi atunci! Cât e de curios, că ómenii în frica lor de mórte, ce nu o vor pută încungiura, mai pot și ride și și pot și petrece. Decă mórtea ar fi nesigură, ar mai pută cel puțin spera; dér înzadar, căci mórtea e neîncungiurabilă, întocmai ca și nóptea după țil.

Cel puțin decă și-ar fi împlinit problema vieții sale! Cel puțin de ar fi făcut ceva, de ar avé cel puțin aventuri, cari să și-le potă aminti acum cu consciința de sine împăcată, de ar pută arăta ceva spor, ceva succese. Déră nu, nu e nimic! Nimic n'a făcut în viața lui, decât că s'a sculat la aceeași óră, a mâncat, s'a culcat. Și așa a împlinit el al 62-lea an al vieții sale. Nu

s'a însurat măcară ca ceilalți bărbați. De ce? Da, de ce nu s'a însurat? Ar fi putut-o face, căci dóră nu e tocmai sêrac. Nu i-s'a dat cum-va ocaziune? Să potă! Déră ocaziunea și-o face omul însuși! A fost indiferent, asta e totul. Indiferența a fost defectul, păcatul lui principal. Câți ómeni nu nimicesc această slăbiciune. Sunt anumite tempramente, cărora le cade grozav de greu mișcarea, lucrarea, interesarea.

Și nici nu l'a iubit pe el nimeni. În estasl dragostei femeii încă nu s'a odihnit pe brațele lui. El n'a cunoscut tortura grijei pline de plăcere, tremurul divin al mânilor strinse, nici estasl pasiunii triumfătoare.

De ce plăcere supranaturală nu e cuprinsă inima, când buzele a două ființe iubitoare pentru prima-óră se întelnesc, când îmbrățisarea a patru brațe, din doi ómeni își face o singură ființă, care e nemărginit de fericită, care s'a contopit din două suflete, gata să se sacrifice unul pentru altul.

Domnul Saval s'a aședat lângă foc în halatul său de nópte.

Viața lui a fost o viață perdută, pe deplin perdută, cu toate că a iubit și el

odată, dér a iubit în taină, cu dureri și indiferent, precum indiferent era el în toate. Da, a iubit pe vechia lui pretină, pe dómna Sandres, pe soția vechiului său pretin Sandres. Vai! Decă ar fi putut-o cunosce, ca fată tînără! Dér s'a întelnit prea târziu cu ea; atunci era deja măritată. Pe ea de bună sémă ar fi pețit-o! Și cât n'a iubit-o și așa deja din prima țil, de când a vedit-o!

De câte-ori se întelnea cu ea, se posomoria totdeuna, îi veniau în minte nopțile nedurmite, când nu se ougeta decât la ea.

Diminéta se deștepta totdeuna mai puțin amoresat, decât cum se culcase. Și ore de ce?

Cât era ea de frumoasă, plăcută, zimbitoră și fermecătoare! Sandres nu e omul, care a meritat așa ceva. Acum și ea e de cincideci și opt de ani. Se părea fericită. Vai! decă l'ar fi iubit și ea vre-odată, decă l'ar fi iubit! Și de ce nu l'ar fi iubit pe el, pe Saval, după-ce și el a iubit-o pe ea, dómna Sandres?

De-ar fi găcit numai ceva, ar fi preșimțit... Cum, n'a bănuțit, n'a vădut, n'a

— Tinerimea română universitară din Viena a trimis următoarea felicitare telegrafică, adresată d-ilor români din Bucovina, cari prin purtarea falnicului nostru tricolor și prin ținuta lor națională, au stors admirațiunea tuturor: „Esprimăm entusiastelor apărătoare ale demnității naționale, vecinic conșcie de chemarea lor, sentimentele de admirațiune și de iubire frățească. Trăiescă viitoarele matrone ale României! — *Tinerimea română vieneză.*”

Politica de colonizare a Maghiarilor.

Am fost amintit într'unul din zilele trecuți, cât de amar se jeluia o fâie ungurească din Peșta asupra sorții triste, la care au ajuns coloniile de Ciangăi aduși din Bucovina sub regimul lui Coloman Tisza și stabiliți în părțile sudice ale Ungariei, prin comitatul Torontal etc. Se știe că anume, că 500 dintre Ciangăii stabiliți în părțile acele, vor să ia lumea în cap și să plece de unde au venit, ne mai putând să se fericescă aici sub oblăduirea ungurească, de altminterlea foarte favorabilă lor.

Esperiențele făcute cu colonisările acestea și cu acelea din Ardeal, de pe la Șermeș etc., așa se vede, că nu l'au descurajat pe d-l ministru unguresc de agricultură. El încearcă tot ce-i stă în putință pentru a satisface unor reclamațiuni ridicăte de presa maghiară șovinistă, care cere sus și tare *maghiarisarea prin colonisări.*

Foile unguresci înregistră acum cu bucuria scirea, că ministrul de agricultură face plan pentru o *colonizare maghiară* în comitatul Timișului. A cumpărat adecă dela episcopul din Căiană o proprietate în preț de 700,000 corone, cu scop, ca fiă-care colonist să primescă cel puțin 20 jugere de pământ, pentru-care prețul n'are să-l plătească, decât în 50 de ani. După capital, colonistul nu trebuie să plătească în cei din urmă trei ani nici o dobândă. Planul ministrului este, ca pământ să nu se dea, decât numai acelor, cari *sciu unguresce.* O colonie nu va cuprinde mai mult de 10 familii *nemaghiare*, și acesta, pentru-ca *maghiarisarea lor să fiă pe deplin asigurată.*

Așa mărturisesc înseși foile unguresci, și mărturisirea lor trebuie s'o luăm de bani bun. Nu se urmărește dăr prin această politică tendința de a veni în ajutorul populației sărace, care prin hărnicia ei să aducă folose îndoite, scopul este pur și simplu *maghiarisarea.* Pământ nu vor căpăta decât aceia, cari *sciu unguresce*, par'că cunoscerea limbei maghiare ar fi destulă garanță, că respectivul colonist se va face vrednic de favorurile, ce i-le dă statul, care cumpără pământ din visteria publică, în care toți cetățenii își varsă anual o parte însemnată a câștigului după munca lor.

Dăr să nu ne mirăm. Ministrul de agricultură Darányi, îmbibat și el de dogmele șovinismului patentat, nutrește convingerea absurdă, că prin parcelarea de pământ acelor cetățeni luați din cele patru vânturi, „cari *sciu unguresce*”, va pute în scurt timp să facă minunea de-a corige harta Ungariei nu numai din punct de vedere *etnic*, de *naționalitate*, răspândind limba maghiară în poporul din acele ținuturi unde ea este ați „corb alb”, ci va da avânt și dezvoltării economice a țării.

Din punct de vedere specific maghiar planul acesta este frumos, nu-i vorbă; nouă însă ni-se pare, că el pe lângă aceea, că e idealist și efemer, mai are și alt cur. S'a dovedit de atâtea ori, mai ales în ce privește de Români, că maghiarisarea lor prin colonisări este ostenelă zadarnică. Pe câți Români i-au maghiarisat coloniștii Ciangăi, s'en Secui, stabiliți printre poporul nostru? Poporul e mult mai conservativ, el mai anevoiă se lapădă de limba și legea lui, decât cărturarul, ș'apoi e dovedit, că mai curând i-se acomodează lui străinul în limbă și obiceiuri, decât el să se acomodeze și contopescă în venetici. Pote că de adevărul acesta a fost pătruns și ministrul unguresc de agricultură, când a luat în planul său nou de colonizare măsura, ca mai mult de 10 familii *nemaghiare* să nu fiă primite într'o colonie, căci altfel maghiarisarea lor n'ar fi sigură.

Ori cât de sărac și de lipsiți însă ar fi Români, noi credem, că pentru 20 de jugere nu se vor afla familii românești, cari lăpădându-se de limba și naționalitatea lor, să se contopescă în rasa străină și să-și atragă prin acesta blăstemul și urgisirea fiilor și strănepoților lor.

Politica de maghiarisare prin colonisări — însăși foile unguresci o spun — n'a succes până acum, nu va succede nici de aici înainte. Ea este însă o încercare păgubitoare și din punct de vedere moral și material, în contra căreia trebuie să protestăm cu totă puterea cuvântului. În loc de a risipi banii din visteria publică pe astfel de încercări, ministrul unguresc de agricultură ar face mai bine, decât ar folosi acești bani acolo, unde se simte lipsa mai mult, și decât ar ușura cu ei soarta populației sărace, care îmbrâncesc sub sarcina dărilor enorme, ce din an în an tot cresc.

Maghiarisarea prin colonisări este o utopie și o imoralitate în același timp. Ea e o păcătoasă uneltire în contra naționalităților, asupra căreia atragem de cu bună vreme atențiunea poporului nostru, îndemnându-l a se ține departe de ispita ei.

Revistă externă.

Primul punct al propunerii rusescei respins. Prima comisiune a con-

renței păcii a adoptat un raport, regretând că nu pôte să primescă propunerea rusească în privința primului punct al circularii contelui Muraviev, pentru-că a recunoscut dificultatea de a fixa efectivele, chiar numai pe o durată de 5 ani, fără să statueze în același timp asupra altor elemente de apărare națională.

Incidentul serbo-turcesc. O notă a Porții cu data de 1 Iulie răspunde la nota sârbescă dela 16 Iunie. Această notă dăce, că guvernul turcesc n'a adresat vr'o circulară ambasadurilor, ci o simplă notiță după cererea unora din acestia. Conținutul acestei notițe era basat pe ancheta făcută de comisiunea mixtă și după datele oficiale ale ministrului turc la Belgrad și ale valiului din Kossovo. Notița nu dăce, că Regele Alexandru a exprimat părerile sale de rău și că a trimis o telegramă Sultanului în acest sens, dăr că a exprimat satisfacțiunea sa în privința anchetei. Părta nu este răspundătoare de publicațiunile țării. Culpabilitatea atribuită trupelor turcesce și Albanesilor, nu este întemeiată. Din ontră purtarea trupelor a fost corectă și nici o provocare n'a plecat din partea Albanesilor, ci din partea Sârbilor. Așa colonelul Neuhitsch a exprimat comisariului turc regretetele sale pentru esagerările comise de pressă.

Răspundând la nota Porții dela 22 Iunie, legațiunea sârbescă a remis guvernului turcesc o notă, declarând în numele guvernului sârbesc, că rezultatul parțial al anchetei făcute la graniță demonstrează, că atacurile în contra micelor forturi sârbesci au fost preparate și efectuate de soldați turci și albanesi și că granița sârbescă a fost violată în diferite puncte. În așteptarea rezultatului definitiv al anchetei, guvernul sârbesc menține protestarea sa conținută în nota sa dela 16 Iunie.

Disordinele din Spania. În 1 Iulie au izbucnit la Valencia disordine serioase Gendarmeria intervenind, a fost năvălită cu pietri. Gendarmeria și trupele au fost silite să tragă foc și sunt mai mulți răniți. Agitația a crescut în timpul serii. Răsvrații au ridicat baricade, dintre care una a fost luată de cavaleria după un foc violent de ambele părți. S'au făcut numeroase cercetări. În 2 Iulie au izbucnit disordine noue, nișce bande de răsvrații au bombardat cu pietri casarma de gendarmi. Circulă scirea, că un căpitan a fost rănit.

SCIRILE DILEI.

— 22 Iunie v.

Listele electorale. De mâne, 5 Iulie n. incolo vor fi espuse listele electorale la primăria (magistrat) din loc, precum și la toate primăriile din țără. Fiă-care pôte merge să le vadă și să se convingă, decât este înșoris, având după lege dreptul de a fi alegător. De rândul acesta întârzierea plății contribuției nu mai pôte fi o piedecă pentru a fi trecut în liste. De mâne incolo dela 8—12 înainte de amăși se pot vedea listele, ér în orele dela 2—6 după prând se pot și decopia. Dela 5—15 Iulie st. n. fiă-care pôte reclama contra listelor. Reclamațiile se pot ceti la oficiu de ori și cine și se pot face observațiuni contra lor dela 16—25 Iulie n. Atât reclamațiunile, ca și observațiunile făcute asupra lor, sunt a se adresa comitetului central electoral, și a se preda primăriei.

Internatul facultății teologice din Bucuresci. Capitala României e înzestrată încă cu un splendid edificiu — internatul facultății de teologie, ceea ce ar fi la noi Seminarul teologic. Situat în una din cele mai pitoresce poziții ale orașului — pe dealul de pe calea Radu-Vodă, — face să pôte fi privit din depărtare și din toate direcțiunile. În curte, care cuprinde întreg acest deal împreună cu panta lui, se înalță majestos în fața palatului monumental pietății unui Voievod român, care monument restaurat servește astăzi, ca capela studenților în teologie. Întreg internatul este foarte frumos și modern aranjat și împărțit în interior și pus sub demna conducere a

Prea-Sfințitului Arhiepiscop Prof. univ. Pimen Georgescu, Dr. al facultății de teologie, prin a căru îngrijire e decorat de tot plăcut autișambrou cu tablourile format mare a decedaților, foștilor și actualilor profesori ai facultății de teologie, a căror muncă a adus råde frumoșe în Regat. Internatul se va inaugura probabil la începutul anului școlar viitor în prezența M. S. Regelui Carol.

Mihail Eminescu. Ați e săptămâna 15 (27) Iunie, s'au implinit de ce ani dela mórtea lui Mihail Eminescu, poetul cântăreț al tristeții și melancoliei. Din incidentul aniversării a 10-a dela mórtea lui, a apărut în Bucuresci un diar comemorativ intitulat „Mihail Eminescu” în care pe toate 4 paginile sunt publicați articoli și reminiscențe asupra poetului. Găsim aici o frumoșă schiță de Caragiale, în care autorul caracterizează pe nenorocitul poet astfel: „În capul cel mai bolnav, cea mai luminată și inteligentă; — cel mai măhnit suflet în trupul cel mai trudit”. Găsim d. e. frumoșă poezia de Al. Vlăduț dedicată poetului, în care autorul dăce, că cetind „măștra carte”, ce o scie pe dinafară și urmând șirul de slove, ce gândul lui (Eminescu) le sémănară

„Mă duc tot mai afund cu mintea
În lumile de frumuseși,
Ce-au isvorit, etern luceferi,
Din nópcea tristei tale vieți”.

„Familia” din Oradea-mare promite, că numărul său viitor îl va dedica întreg memoriei lui Eminescu, care prin această revistă s'a introdus în literatură și tot aici și-a încheiat activitatea sa literară prin 7 poezii lirice, ce le a publicat în „Familia” și de unde le a reprodus „Convorbiri Literare”.

Moștenitorul tronului rusesc. Diarul rusesc „Sizime Otcestvo” publică un lung articol despre succesiunea tronului rusesc. Scriitorul articolului amintescă faptul, că Tarevna a născut érași o fetiță și spune, că Țarul se ocupă acum cu gândul, cum s'ar pută răgula dreptul de moștenire la tron. Țareviciul George este bolnăvicios, medicii i-au interdiș ori-ce muncă spirituală. După toate acestea articolul spune, că în lipsa unui moștenitor direct, alegerea Țarului va căde asupra marelui duce Vladimir. Diarul „Russia” încă împărtășescă această părere.

Simulare descoperită prin rațele Röntgen. Un infanterist din garnisona din Cernăuți a fost predat în decursul ultimului an de prezență în mai multe rânduri spitalului, din cauza unei inflamații de os la fluierul piciorului. Intotdeauna după un morbo de câte va săptămâni s'a însănătoșat, încât pută reintra în serviciu; după un restimp ore-care însă morbul se repetă. Din cauza morbului, care atât de des se repeta, exista acum tendința, de a-l concedia pe infanterist dela regiment. Spre a-se orienta însă asupra naturii morbului, s'a făcut în spitalul militar o cercetare cu rațele Röntgen, și fotografia fluierului, care părea morbos, dovedí, că el este deplin intact. Se aflară însă nouă ace în pulpă, cari și le-a băgat simulantul adănc în carne, pentru-ca să producă inflamația artificială. Se pare, că simulantul, de câte-ori dorea să între în spital, își băga în pulpă 1—2 ace, pentru-ca astfel să scape de serviciul militar. Rațele Röntgen au făcut așa-dăr servicii bune. Cercetarea această s'a efectuit prin d-l Dr. Golfeld.

Casa Albert. Dilele trecute a fost inaugurată în Sighișora cu o deosebită solemnitate casa Albert, un internat pentru copii săraci sășesci, în memoria fostului profesor și scriitor Albert, unul din cei mai de frunte promovatori ai culturii naționale sășesci în ultimele decenii.

Petrecerea de adio, ce s'a dat Sâmbătă s'era din partea maturanților școlilor medii române din loc în sala otelului „Orient” Nr. 1, a fost o petrecere foarte veselă și animată. Tinerii arangeri și-au dat multă silință de-a mulțami publicul, ceea ce li-a și succes, căci totul a decurs

înțeles nici când nimic? Dăr atunci ce-ar fi cugetat? Dacă ar fi vorbit, ce i-ar fi răspuns?

Și domnul Saval se trudia cu mii de alte întrebări. Și-a trăit acum viața, a căutat să-și reimpătrăze toate amintirile. Și-a adus aminte de serile petrecute cu jocul de cărți la Sandres, pe când nevasta lui era încă atât de tineră și drăgălașă.

Și-a reamintit multe și de toate, câte i-a tot spus, de multe-ori cu un accent deosebit, cu un zîmbet deosebit, ceea-ce putea să însemne atât de mult.

Și-a adus aminte și de preumblările, ce le făceau toți trei pe malul Senei, de dejunurile luate trântiți pe pașiște, ceea-ce se întâmpla numai Dumineca, căci domnul Sandres era funcționar orașenesc. Cu cea mai mare plăcere însă și-a reamintit cea după-prândă, ce a petrecut-o cu ea la un loc, în apropierea râului, într'o mică dumbravă.

Plecaseră de dimineața de acasă, merindea și-au dus-o în câte-va pachetele. Era o di senină de primă-vară, de care se părea, că se bucură totă vietatea. Fiă-care firicel de érbă răspânda parfumuri, fiă-

care floricea zîmbea cu fericire. Pasările cântau mai fermecător, și se mișcau mai sprintene.

S'au așezat sub o saloia, nemijlocit pe țermurele râului. Aerul era môle și-l respirau din totă inima. Cât de fericiti au fost în ziua aceea!

După dejun Sandres s'a întins pe érbă și a adormit. „Cel mai frumos vis în viața mea, mi-l'am visat acum”, dăse el, când s'a deșteptat.

Domna Sandres într'aceea îl luase de braț pe domnul Saval și au pornit amândoi pe malul râului în jos.

S'a răzimat de el, și i-a diș: „Sunt bătă, pretinul meu, cu desăvârșire bătă”. L'a privit apoi odată, inima i-s'a cutremurat, simția, că fața îi pălesce, se temea, să n'o dea de gol, să nu i tradeze tremurul mânei secretul.

Și-a împletit apoi o cuună din flori de câmp și din vioarele și l'a întreat: „Mă iubesc așa?”

Numai cât n'a izbucnit în lacrimi, dăr de răspuns nu i-a putut răspunde nimic.

(Va urma).

în frumoasă ordine și cei ce au luat parte, au rămas cât se poate de satisfăcuți. Și în privința materială petrecerea a fost succedată.

Adunarea despărțământului II. al Asociațiunii.

Zărnesci, 15 Iunie v. 1899.

În legătură cu cele publicate în „Gaz. Tans.“ despre decursul adunării cercuale a despărțământului II al Asociațiunii ținută în Tohanul-nou a treia zi de Rosalii, mă simt îndemnat a face și eu câte-va reflecțiuni și concluziuni.

Nădăjduesc, că iubitorii cetitor nu i-se va urî, de s'ar scrie cât de mult despre tot ce se petrece întru binele poporului nostru în sinul celei mai însemnate reuniuni de cultură românească. Aici este locul, unde au să se întâlnească cei cu credință și cu dragoste către neamul românesc, aici are să se tâlcuiască vrednicia fiesce-cărui, ér celor ce nu lucrează întru vrednicie, acelora și tăcerea dojană să le fiă! Și unde vorba, cât de sunătoare și de lungă ar fi ea, nu e în stare să misce, acolo trebuie să aducem pilda cea bună, care și pe cei mai grei la inimă îi poate téri după sine.

Pildă atrăgătoare este pe câmpia cea întinsă a Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român o holdă mică, dér bine lucrată și frumos înverdită, este holda încredințată spre îngrijire comitetului din fruntea despărțământului II al acestei Asociațiuni.

Mi-a plăcut foarte mult chipul, cum s'a arangiat adunarea generală a acestui despărțământ, încât tot decursul ei a fost serbătoresc. Directorul despărțământului a introdus aici practicul obicei, de-a însoița și invita prin hârtii litografate pe toți membrii la adunările cercuale, afară de invitarea publicată în ziare, așa că chiar și print'asta se propagă interesul și zelul pentru Asociațiune. Adunarea s'a ținut în biserică, imediat după terminarea slujbei dumnezeiești și e de recomandat, ca această să se facă în timp de vară în tot locul, atât pentru mulțimea poporului și așa adunat acolo, cât și pentru parastasul, ce e bine a-se celebra întru pomenirea răposaiților fundatori și președinți ai Asociațiunii și pentru multe alte considerațiuni de felul acesta.

Deosebit mi a plăcut practica introdusă aici, ca încasarea taxelor de membri și toate colectele de bani să nu se facă în adunare, ci înainte, prin agenturile comunale, care apoi în adunare au simplu să raporteze, cetind numele tuturor contribuabililor și predând comitetului sumele încasate. Astfel și din acest punct de vedere adunările devin mai atrăgătoare și pentru poporul țeran, care alt-cum cu toată bună-voința ușor poate aluneca să gândescă, că anume îl chemă la adunare, ca să l pui să plătescă. În ordine frumoasă și-au prezentat rapoartele despre banii încasați agenturile din cele cinci comune reprezentate la această adunare, și anume din Zărnesci, Tohanul nou, Tohanul-vechiu, Poiana-Măruului și Holbav, formând la oaltă suma de aproape 200 fl.

Din raportul comitetului, cetit prin d-l secretar pâr. I. Strévoiu, am aflat: 1) că acest despărțământ a avut în anul acesta 39 membri cu taxe anuale de 5 fl., 59 cu taxe de 1 fl. și 2 membri pe viță; 2) că s'au dat ajutoare la 2 ucenici așezați la meserii în Brașov, anume lui G. Banu 25 fl. și lui Ios. Mălușel 20 fl.; 3) s'au dat câte 10 fl. pentru bibliotecile din Tohanul-vechiu și din Zărnesci, s'au destinat 10 fl. ca premii pentru țesături de casă țărănești; 4) s'a trimis la casa centrală din Sibiu suma de 291 fl. 40 or.; 6) s'au deschis și au fost folosite de popor bibliotecile din Tohanul-vechiu și din Zărnesci; 7) la adunarea generală din Beiușul despărț. a fost reprezentat prin d-l director N. Garoiu etc.

Adunarea a primit fără discuții acest îmbucurător raport, din parte-mi imi esprim dorința, ca pe viitor să fiă ceva mai detaliat și mai accesibil pentru poporul țeran, cu deosebire în ce privește partea des-

pre folosirea bibliotecilor, ceea ce de altfel ar pute să formeze o datorie specială a bibliotecarilor din diferitele comune.

Apoi cred, că avea loc în Raport și producțiunea și petrecerea populară arangiată de agentura din Tohanul-vechiu sub conducerea părintelui Moise Brumboiu.

(Va urma.)

Serbările dela Moneasa, Soim, că Reuniunea învățătorilor români din topopiatele aradane I—VII își va ține adunarea generală la 15 și 16 Iulie n. c. în hotelul balnear dela Moneasa. Programa adunării este următoarea:

A) *Diua primă.* 1) Plecarea din Arad, Sâmbătă dimineața în 15 Iulie n. c. la 6 ore, ér la gara Boroș-Sebeș primire din partea comitetului arangiator. 2) Asistare în corpore la chiamarea duchului s. în biserică r. gr. or. din Moneasa. 3) Cetirea listei membrilor și constatarea prezenților în salonul balnear. 4) Cuvânt de deschidere de președintele reuniunii T. Ceonța și bineventarea óșpetilor. 5) Presentarea rapoartelor comitetului central și ale funcționarilor despre activ. reuniunii în anul administrativ 1898/9. 6) Alegerea unei comisii de 5 pentru cenzurarea raportului general al comitetului, a unei comisii de 3 pentru cenzurarea raportului de casă și a altei comisii de 3 membrii pentru cenzurarea raportului despre bibliotecă și controlă. 7) „Verbul activ și timpurile sale principale“, prelegere practică de Iosif Tissu înv. la școala de aplicațiune a seminarului diecesan din Arad. 8) Prând comun banchet în hotelul balnear, apoi séra concert și dans.

B) *Diua a doua:* 9) „Infinitărea secțiunii de apicultură“. 10) „Predarea aritmeticeii în școala populară“, disertațiune metodică de I. Grofșoreanu. 11) Pertractarea raportului general al comitetului. 12) „România“, lecțiune practică din geografia de Pr. Givulescu. 13) Pertractarea raportului de casă. 14) „Rolul învățătorului confesional, ca educator al poporului“ disertațiune de V. Suciu. 15) Pertractarea raportului bibliotecarului și al controlorului. 16) „Dicerea simplă dezvoltată prin determinațiune circumstanțială de mod“, prelegere practică de Dim. Bouar. 17) Inscrierea de membrii noi și încasarea taxelor. 18) „Musica în școala populară“ disertațiune de Mihail Vidu. 19) Propunerii și interplări. 20) „Invetătorii și agricultura în școlile noastre“, disertațiune de Dim. Micu. 21) „Școlile noastre de repetițiune și folosul lor“, disertațiune de P. Vancu. 22) Defigerea locului și timpului pentru a X-a ad. gen. ordinară. 23) Alegerea unei comisii pentru autent. prot. ad. generală. 24) Iucliearea prin președintele.

Concertul din séra primă îl va da corul seminarului diecesan din Arad, sub conducerea d-lui prof. de cant Trifon Lugojan după următorul program: 1) „O prea sfântă“ de I. Vorchieviciu. 2) a) „Românouța“, de I. Mureșianu. b) „Asta i mândra“, de N. Popoviciu. 3) „Coriolan“, poeziă de Iulian Grozescu, declamată de Petru Vancu. 4) a) „Sêrbóica“ de I. Vidu b) „Despărțirea“ de T. Lugojan. 5) „Adi“ de O. Neubauer. 6) „Satira III“ din Eminescu predată de R. Bortos. 7) a) „Intră piatra“, serenadă de G. Dima. b) „Puișorul“ de I. Costescu. 8) „Marsul cântăreților“, de C. G. Porumbescu.

Convocare.

Despărțământul VII (Hațeg) al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ își va ține adunarea generală ordinară Duminecă în 30 Iulie st. n. a. c. în biserică gr. cat. din opidul Hațeg, la órele 3 p. m. cu următorul

Program: 1) Deschiderea ședinței prin președinte. 2) Raportul biroului prin secretar. 3) Raportul casarului despre starea casei și a bibliotecii. 4) Esmiterea unei comisii de 3 inși pentru inscrierea de membri noi și încasarea taxelor. 5) Esmiterea a două comisii, una pentru cenzurarea raportului secretarului și alta pentru

cenzurarea raportului casarului-bibliotecar. 6) Eventuale disertațiuni, ce sunt a se înainta directorului cel puțin cu 24 óre înainte de adunare. 7) Rapoartele comisiunilor esmise. 8) Statorirea bugetului pe anul 1900. 9) Alegerea a 2 delegați pentru adunarea generală ordinară. 10) Eventuale propuneri în cadrul statutelor. 11) Verificarea protocolului și închiderea adunării.

La această adunare sunt invitați cu stimă toți membrii despărțământului, cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii române.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului VII al „Asociațiunii“, ținută în Hațeg la 29 Iunie 1899.

Nicolau Nestor, Dr. Gavril Suciu.
direct. desp.

Voci din public*).

Pecica-română, 18 (30) Iunie.

Onorată Redacțiune!

Afându-ne noi poporul din Pecica-română vătămăți prin aceea, că în fôia „Tribuna Poporului“ Nr. 100 s'a publicat o „aderință-protest“ în numele alor 7000 suflete, unde vătămă pe In. Prea Sântitul nostru Metropolit, ca fost Episcop al Aradului, și tot-odată dóră întreg Consistoriul, gratulând pe nou alesul Episcop și

Deóre-ce la noi de fel nu s'a ținut adunare, ci a scris Dr. Demetriu Barbu preot, pe cine numai a știut, ca să sporéscă numărul neamului său, care e cel mai puțin în Pecica, și nu împórtă aici — o îndrăsnélă órbă și nesocotită dela densus:

Ne-am vécúť silii moralicesce a lumina acest lucru, — și noi în adevér, ca fruntași facem această — pentru-că nu în numele nostru s'a dat acea „aderință — protest“, — ce se vede și din aceea, că cei ce au subscris aderința, s'au subscris și în această rectificare, deórece celor ce s'au subscris, numai atâta li a spus preotul harnic, că gratuléză pe Episcopul.

Ne rugăm, în fine, ca să binevoiiți a publica această rectificare în prețuita-Vs fôia, ca să aibă cunoștința publicul cetitor de unele ca aceste.

Cu toată stima:

Alecsa Igrisian,

jude comunal și președ. comit. parochial.

Ioan Efticiu,

inv. rom. confes., direct. loc. și not. comit. paroch.

Onorată Redacțiune!

În Nr. 100 dela 23 Maiu v. a. c. al „Tribunei Poporului“ din Arad s'a publicat în numele alor 7,000 suflete române de aici o aderință pentru noul ales Episcop la Arad, și de odată un protest contra preținselor „n-amur“, subscrisă de Dr. Demetriu Barbu de Ileni și conșoții; cei mai mulți ómeni fără căpătă, neamuri de ai lui și minoreni, care nici la șoolă nu umblă încă, chiar și fiul său de 5 ani și sfătul bisericii, ca să sporéscă numărul nemeșilor în Pecica.

Și fiind această „aderință-protest“ o adevérată batjocură față de neuitatul nostru Episcop și acum Metropolit, ne luăm voe a protesta sus și tare, pentru-că: ori s'a ținut adunare de protestare, ori ba; decă s'a ținut, la aceea nime dintre fruntașii noștri din comună nu au fost invitați, prin urmare adunarea este o minciună cor-nurată, de care nimenea n'a avut soire înainte de publicarea „aderinței-protest“ fiind ținută în cel mai mare secret. Și fiind întrebați mai mulți dintre cei subscrisi, nici unul nu știe alta, decât că a fost vorba să gratuleze pe noul Episcop, atâta li-a spus Dr. Demetriu Barbu, care i-a înșelat a subscrie. Ér în cas, decă adunarea nu s'a ținut, este o minciună sfruntată și o adevérată infamiă din partea celor ce și-au permis a vorbi în numele nostru.

Noi îi oferim noului Episcop ales toată dragostea, supunerea și ascultarea, căci iubim ordinea, respectăm votul majorității sinodului eparchial și ne iubim biserică noastră strămoșască. Fie binevenit în mijlocul nostru, déră își cunoșcă ómenii, care, ca și câinii ling pe stăpân până ce capetă pâne, ér mutați la alți stăpâni, la tră după stăpânul cel dintăi și-l mușcă, precum fac și alții dintre cei subscrisi.

Decă unde-va și când-va a făcut fostul Episcop vre-unei comune favorurile posibile, li-a făcut comunei noastre în toate direcțiunile, și noi a-n fi nemulțamitori, decă dus din mijlocul nostru, nu i-am oferit și acuma dragostea și alipirea noastră, cu atât

* Pe răspunderea obiectivă și personală a trimițătorilor.

mai ales, cu cât față de densusul ne légă o vecinică și fiiescă recunoștință.

Ce s'a făcut, s'a făcut în ascuns, și lucrurile în ascuns făcute nu sunt ale adevérului și luminii, ci sunt ale întunerecului și răsburării, la care noi nu am luat și nu voim a lua parte, pentru-că nu voim a face recriminări și nedreptate nimenui, ci din contră ne-am sírgui a promova dragostea între frați și pacea în biserică.

Deci cum au putut protesta cei cu Dr. Barbu în frunte în numele alor 7000 suflete, când nime n'are cunoștință de această? Râu destul dela un preot, care a invetăť cu ajutorul diecesei, promovă de Inalt Prea Sântitul Metropolit ca Episcop al Aradului; apoi cu ce drept scrie pe un nepot al său din Oradia, care nu e în Pecica, și pe fiul său, abia de 5 ani, îl pregătesce de mic la intrigi și insulte, void prin această a arăta un număr mare de Barbulesci în Pecica, care toți sunt nobili (nemeși) de Ileni — viță alésă!!!

Ca Dr. trebuie să știe, că nemeșagul s'a șters în 1848, și acum densusul voescce a pune în mișoare dreptul pierdut, că atunci ar fi și mai superior întreg clerului, fiind și Dr., apoi și agent de asigurațiune contra focului și grindinei, contabil de bancă ș. a., om de câștig și de intrigă, când nu vede, că pentru purtarea sa îl părăsesce turma, trec la nazarism și pocăiți ies din parochia lui.

Au ce invetătură ia poporul din astfel de apucături scrise contra capilor bisericesci, și cum să-i onoreze și țină de următorii apostolilor, când preotul le spune, că Episcopul e surpătorul și nimicitorul poporului său?

De aceea, noi subscriții, nu remous-trăm la cele scrise în „Tribuna Poporului“ în numele alor 7000 suflete, din care nici unul nu știe, ce a scris domnul preot, și nu voim să introducem éráși nemeșagul ce s'a șters, ci ne mărginim, că putem subscrie această remonstrare din partea ómenilor fruntași ai unei comune de peste 7000 suflete, care dorim pacea și liniștea națiunii române și a bisericii între sine, barem atunci, când numai noi de noi ne organizăm fără încurgerea altor factori străini. Am dis'o, ca să fiă tras la răspundere de către autoritățile superioare pentru astfel de crimă neiertată dela un preot, care atêrnă dela puterea capilor bisericesci, spre a se aședa acei intriganți din clerul român la locul unde le compete.

Cu toată stima

Pecica-română, la 18 Iunie 1899.

Theodor Matheu, perceptor comunal.

× Iancu Mara. × Tena Moldovan. × Ioan Vertaciu. × Ioan Cheverșan. × Todor Ardelean. × Iota Schiop. Constantin Dobrițeu. × Maxa Codoș. Bătrîn Gligor. Moldovan Mita. Bila George tiner. Constantin Vertaci, jude. × Iota Imbróne. Caracioni Dimitrie. Tamasdan Ioan. Mezei Dimitrie. Novak Arsa. Ioan Eftici. Vincențiu Ciorogar, epitrop. × Manoilă Sălăgean. George Bila. × Constantin Rusu. Ioan Efticiu (subscriset. de nume. Arsa Bila) × Dimitrie Pușcaș. Ponta Saja. Efreim Imbróne. × George Ponta Stefan. × Todor Stefan. × Emanoil Teretean. × Dimitrie Ponta. Ilie Moldovan. × Efreim Gal. × George Vințan. × Savu Ponta. Gligor Mezei. Filip Cheverșan. Lazar Funariu. Salka Mihaila. Emanoil Coracion, perceptor. × Arsa Stefan. × Petru Siolovan. Alexa Igrisau, jude și președintele comit. paroch. Ponta Iie jurat. × George Fericean. Ciuringa Petru jurat. Igrisian Todor. Iancu Igrisian ș. a. ș. a.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 3 Iulie. Ministrul-președinte austriac, contele Thun, a sosit pe înășteptate aici și în două rânduri a avut lungi convorbiri cu ministrul-președinte ungar. Obiectul convorbirii lor a fost pactul.

Berlin, 3 Iulie. Din Lübeck sosese scirea sensațională, ca împératul Wilhelm ar fi oferit lui Herbert Bismarck postul de cancelar al imperiului.

Madrid, 3 Iulie. În luptele de pe strade din Barcelona 4 persoane au fost omorite prin glonț, 10 grav și 30 mai ușor rănite. În Valcucia turburătorii au aruncat petarde.

Pentru comercianți funcționari și totți omenii de afaceri, precum și studenți putem recomanda următoarele cărți:

Manul de dreptul cambial, lucrat de Ioan Socaci, profesor la școala română gr. or. din Brașov. Cartea e tipărită pe speșele „Albinei” și e menită a face mari servicii tuturor, cari au afaceri cu cambii polițe). Prețul 2 fl. (cu posta 2 fl. 10 cr).

Un capitol din Contabilitatea dublă de I. C. Panțu, prof. la școala comercială superioară din loc. Tracteză principiile contabilității duble ilustrate cu diferite exemple, pe cari studiindu-le cu atențiune, pôte orî și cine sê învețe contabilitatea, adecă ținerea socotelilor în economia proprie și în afacerile comerciale. Prețul 50 cr. + 5 cr. porto.

„Curs complet de corespondența comercială”, de I. C. Panțu. Conține modele de circulare, scrisori de informațiuni, recomandățiuni și acreditive; scrisori în comerțul cu mărfuri, comisioane și expedițiune; cestuiri cambiale, afaceri cu efecte, monede și cupoane etc. Prețul 1 fl. 60 cr.

Procent, Promil, Interese și Teoria conturilor curente de I. C. Panțu. Arată calcularea intereselor pe an, pe lună și pe zile într'un mod practic; sunt mai multe exemple explicate amănunțit, așa ca sê fie înțelese de orî și cine; de-asemena modul de calculare al intereselor la bănci și teoria conturilor curente. Prețul 40 cr. plus 3 cr. porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Iulie 1899.

Table with financial data for Vienna stock exchange, including items like Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, and various bank notes.

Cursul pieței Brașov.

Din 4 Iulie 1899.

Table with financial data for Brașov market, including items like Banonota rom. Cump., Argint român. Cump., and various currencies.

Sz 2433—899. tilkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság, mint tilknyi hatóság, közhírré teszi, hogy a „Furnica” fogarasi takarékpénztár végrehajthatónak Patrascu Iuon és neje Neagoea Maria végrehajtást szenvedő elleni 99 frt. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbíróóság területén lévő Felső-Szombatfalván fekvő a Felső-Szombatfalvi 134 sz. tilknyben A. f. 1—43 rendszam alatt foglalt ingatlanokra és a 491 sz. tilknyben A. f. 1. 2. 3. rendszam alatt foglalt ingatlanokra 790 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1899. évi Iulius hó 29 dik napján d. e. 9 órakor Felső-Szombatfalván megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-ban ételmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1899. évi Aprilis hó 27-án.

A fogarasi kir. bíróság mint telekkörnyvi hatóság.

SCHUPITER kir. alt. b. d.

627,1—1.

Avis!

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiá-carei luni.

Domnii abonati sê binevoiascá a aráta în deosebí, când voiesc la espedarea sê li-se facá dupá stilul nou.

Domnii, ce se abonézá din nou sê binevoiascá a scrie adresa lámurit și sê arate și posta ultimá. Administraț. „Gaz. Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale cáii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiú 1899.

Large table containing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Mureș-Bistrița, Cucerdea-Oșorheiu-Regh.-săseșc., Ghiriș-Turda-Dej-Bistrița, Sibiu-Cisnădie-Clușiu-Zălau, Alba-Iulia-Zlatna, Brașov-Zărnești, Timișoara-M.-Rodna-Lippa, and Brașov-Chezdî-Oșorheiu.

Notă: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnăză órele de nopțe. — Semnul ←→ arată cu capul direcția, încátráu merge trenul.